Základní škola Velká Hleďsebe

Almanach 2008 - 2009

Na stránkách našich almanachů ukázat pokaždé chceme,
že napsat cokoliv na téma dané češtinářkou vždycky dokážeme.
A proto i letos jsme toto dílko svým humorem zaplnili,
mnohé své myšlenky, nápady či city na papír položili.

Posuďte nyní sami, zda úspěch můžeme slavit,
a snad budete se při čtení nového almanachu bavit.

Příjemné zážitky vám přejí autoři
(žáci II. stupně + p. uč. Lenka Mikulášová + p. Bohumil Kovařík)

Škola očima filmového diváka

Práce žáků 2. stupně

Lovecká sezóna	školní rok
Cesta do hlubin študákovy duše	vyučování
My všichni školou povinní	žáci školy
Světla pasáže	blížící se prázdniny
Sám doma	prázdniny
Žhavé výstřely - Ať žijí duchové	pobyt na WC
Ferda mravenec (práce všeho druhu)	školník
Z pekla štěstí	neodhalený tahák
Mumie	matka po třídních schůzkách
Mrazík	otec po návratu z třídních schůzek
Občanské judo	tělesná výchova
Smrtonosná zbraň	prověrkový sešit
Smrtonosná zbraň 2	houba nejen o přestávce
Na vlastní oči	hospitace ředitelky v hodině
Bailando	školní akademie
Nekonečný příběh	školní docházka
Ecce homo Homolka	rodinná výchova
Sněhurka a sedm trpaslíků	pedagogický sbor s ředitelkou v čele
Ordinace v Růžové zahradě	pedagogická rada
Mlčení jehňátek	zkoušení
Kluci v akci	žáci o přestávce
Kobra 11	školní inspekce
Král Drozdí brada	pan učitel Jireš
Spláchnutej	propadající žák
Ulice	příjemná změna po vyučování

„Kdyby nebe vyslyšelo modlitby všech dětí, nezbyl by na světě jediný učitel.“ (*Perské přísloví*)

Ředitelka školy: Mgr. **STEHLÍKOVÁ** *Lenka*

Zástupkyně ředitelky školy: Mgr. **WIRTHOVÁ** *Hana*

Ostatní pedagogičtí pracovníci:

	BORKOVÁ	*Angela*	
Mgr.	**GRÖSSLOVÁ**	*Jana*	zástup za p. uč. Mozgu – F
Bc.	**HORNÁKOVÁ**	*Miluše*	
	JAŠÍČKOVÁ	*Jana*	školní družina
	JIREŠ	*Pavel*	
	MALÁ	*Vlasta*	
Mgr.	**MIKULÁŠOVÁ**	*Lenka*	
Mgr.	**MOZGA**	*František*	
	OBENDORFER	*Alena*	školní družina
	POCOVÁ	*Blanka*	zástup za p. uč. Mozgu – Ch, Z, Pč
Mgr.	**PLACHÁ**	*Michaela*	
Mgr.	**RYCHTROVÁ**	*Vladimíra*	
Mgr.	**SAMEK**	*Jaroslav*	
	SVOBODOVÁ	*Jana*	
Mgr.	**VANĚČKOVÁ**	*Eliška*	
Mgr.	**WIRTH**	*Michal*	

Absolventi 9. ročníku

Výcvik puberťáka

sestává z výuky jednoduchých příkazů, jako například "Jdi do školy", "Vyčisti si ty zuby", případně "Umyj nádobí". Někteří puberťáci reagují na výcvik příznivě a po pár letech jsou schopni reagovat na cca 4 příkazy z 20. Jiní puberťáci výcviku odolávají a osvojí si příkaz pouze jeden. Většinou jde o povel "Jdi se najíst", v menší míře "Jdi spát".

(čerpáno z internetu)

1.	**Boháček**	*Martin*
2.	**Faměrová**	*Andrea*
3.	**Folta**	*Petr*
4.	**Macák**	*Pavel*
5.	**Mazanec**	*Jiří*
6.	**Mikulášová**	*Klára*
7.	**Kasl**	*Jan*
8.	**Kratochvíl**	*Jiří*
9.	**Procházka**	*Vojtěch*
10.	**Púčeková**	*Nikola*
11.	**Rychtr**	*Marek*
12.	**Šedivá**	*Zdeňka*
13.	**Vocelka**	*Jan*
14.	**Vojtěch**	*Vladimír*
15.	**Volkán**	*Jiří*
16.	**Vondruška**	*Ladislav*

Soutěže ve školním roce 2008 - 2009

Soutěž	Výsledek
Recitační přehlídka	Školní soutěž
Olympiáda v ČJ	Okresní kolo
Tajemství labyrintu (SPŠ stavební Plzeň)	1. místo
Dějepisná olympiáda	Okresní kolo
Vánoční ozdoba	Školní soutěž
Vánoční stromeček	Školní soutěž
Výtvarná soutěž „Rozkvetlá škola“	Školní kolo
Matematický klokan	Celostátní kolo
MC Donald Cup	Okrskové kolo
Přespolní běh	Okrskové kolo
Plavání	Okrskové kolo
Najdi, co neznáš – soutěž SEZNAMU za podpory MŠMT	Celostátní kolo
Pythagoriáda	Okresní kolo
Malá kopaná	Okrskové kolo
Lyžování	Okrskové kolo
Šplh	Okrskové kolo
Vybíjená	Okrskové kolo
Olympiáda mikroregionu Mariánskolázeňsko	3. místo
Silový víceboj	2. místo
Hokejový turnaj	2. místo – okrskové kolo
Lidice pro 21. století (vědomostní soutěž)	Mezinárodní soutěž
Mlékonto 4 – celostátní soutěž	1. místo
Pusinky (soutěž v rámci Mlékonta 4)	1. místo

Perličky ze školních lavic

Hodina dějepisu v 6. třídě. Právě se probírají historické epochy. Padají slova paleolit, mezolit, neolit…
Paní učitelka se zeptá Filipa, jak se říká starší době kamenné. Ten váhavě odpovídá: ***"Biolit!"***

Přírodopis v 9. třídě. Je zkoušena Klára. Vychází jí 1–2, proto dostává rozhodující otázku: "Jak zjistíš tvrdost nerostů?" Žákyně dlouhou dobu chyběla, v sešitě tato informace chybí, proto s očima přilepenýma na učiteli Jirešovi zkusí odpovědět alespoň neverbálně. Sevře ruku do pěsti a naznačí na dlani druhé ruky: „Klep, klep!!"

Při hodině AJ v 9. třídě pan učitel Jireš kontroluje obalené učebnice a domácí úkoly. Přijde k Láďovi Vondruškovi a ptá se: „Proč nemáš obalenou učebnici?! Láďa na to: **„Já jsem ji svlíknul!"**
Pan učitel se nedá odbýt a smečuje slovy: ***„Tak honem, oblíct!!!"***

Dotaz jednoho z prvňáčků: Kde je třída ***Vé Í*** *(místo ŠESTÁ)*

VI.

„Já už neumím ani opisovat!" *stěžuje si své spolužačce o přestávce Kristýna Tomčíková.*

Michal Baláž je zkoušen při zeměpisu. Probírá se Asie a paní učitelka ho vybízí, ať ukáže největší asijské řeky. Michal se zadívá do mapy a po chvilce celý šťastný zvolá: ***„Vltava!!!"***

Ve 2. třídě odpovídá malý Jára na dotaz paní učitelky, jak se jmenuje jarní květinka na K, ***kurvalinka*** *(místo konvalinka)*

Proč se jmenuje tato rostlinka prvosenka jarní? Odpověď: ***Protože má prsa!!!***

V 9. třídě při slohu píší žáčci esej k ilustraci, kterou si vybrali. Na jednom z obrázků se na ně usmívá klasická kadibudka. Vláďa Vojtěch, známý filosof, se na ni chvilku dívá, pak se dlouze zamyslí a poté začne psát: **„Na záchodě se dá dělat plno věcí…"**

Hodina českého jazyka v 7. třídě. Žáci právě doplňují chybějící písmena do textu. Vyvolán je i David Franek, který po menší přípravě pronáší: ***„Zlatým hřebenem večera…"***
(místo – hřebem = pozn. uč.)

V 7. třídě se píše prověrka z dějepisu. Žáci mají napsat jméno renesančního umělce. Eliška Labajová po chvilce váhání píše: ***„Leonardo di Caprio"*** *(místo Leonardo da Vinci)*

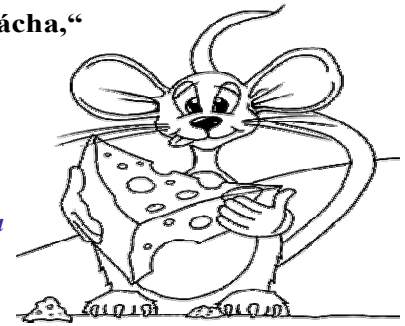
Na výletě. Sourozenci Macákovi se trochu víc škádlí. Paní učitelka je uklidňuje. Pavel vysvětluje: „Já jsem na to zvyklý z domova. Lucka mi dá facku. Trefí se, ale já vždycky uhnu."

Při hodině literatury se v 8. třídě opakovaly pověsti. Jedna z otázek, kterou paní učitelka položila, zněla: „Jak se jmenoval otec Libuše?" Manka Monsportová ani na vteřinu nezaváhala a okamžitě, aby ji snad někdo nepředběhl, zvolala: ***„Kazi!"***

Pan učitel nabádá žáka Procházku: „Projevuj se!" Opatrný Vojta se raději předem ptá: ***„To je na známky?"***

„Hlodavec, který se živí sýrem? **Můj brácha,"** zní odpověď Lukáše Brožka

Žáci 8. třídy se učí skloňovat slova cizího původu. Fanda Tříska má říct, podle kterého vzoru se skloňuje slovo drama. Chviličku přemýšlí a pak zcela přesvědčivým způsobem pronese: ***„Drama bez dramatu jako kuře bez kosti!!!"***
(Fandovi prostě chutná!
A vvvo tom to je! – pozn. uč.)

V 8. třídě jsou probírány složeniny. Paní učitelka vybízí žáky, ať sami nějakou složeninu vymyslí. O příspěvky není nouze. Také Adam Dokulil se hlásí. Po vyvolání pak hrdě pronáší: **„Krávovar!"** (Adame, pít třeba po ránu vařenou kávu je mnohem, mnohem příjemnější než vařenou krávu! – pozn. uč.)

Kája Rustler se naučil nádherně přednášet úryvek z Máchova Máje. Autor básně ho však zaskočil některými slovy. Recitátor na to reagoval po svém. Místo ***O lásce šeptal tichý mech*** *sdělil posluchačům, že* ***O lásce šepotal tichý mech…***
(Nebude to, Karle, tím, že máš i v hodinách problémy s hlasitým projevem?
- pozn. učitele)

Jiný žák při přednesu stejné básně zaměnil mech za břeh (O lásce šeptal tichý břeh). Paní učitelka to nevydržela a jala se vysvětlovat onomu recitátorovi: „Víš, milenci a mech je lepší než milenci a břeh…" Reakce znalce Lukáše Brožka na sebe nedala dlouho čekat:. „To není pravda – všechno jde!!!"

Hodina dějepisu, prověrka z probraného starověkého Řecka. Eliška L. píše odpověď na otázku, jak se říká místu, kde žila a pracovala známá Pýthie
- VŘEŠTÍRNA (místo věštírna)

Výlet 6. třídy. Lucka Macáková nabízí Pavlovi, svému bratrovi, bonbony se slovy:
„Vem si, stejně jsou tvoje!!“

Vláďa Vojtěch přesvědčuje p. uč. Mikulášovou:
„Já jsem věděl, o čem je řeč, ale nemohl jsem si vzpomenout!“

Vodní ryba – Baláž

Ráda hraji na svůj nástroj. (XY)

Kudy plyňte *(místo plynete)*
přednesl Karel Rustler

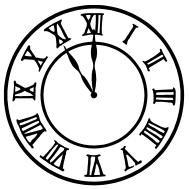
Zájmena ***připravovací.*** ***(XY)***

V kom, čom? (Baláž Michal)

Vzpomínky na absolventy:
Jak se řekne blecha?
die Blecha, d´slon, d´mravenec… (Niko)

Nikola říká vyjmenovaná slova po B:
být, bydlit, obyvatel, bič…

Fůůůj, já to říkám nahlas – Nikola

„Znak dělitelnosti třemi je, když jeho ciferníky sečtem a vydělíme třemi. Jestliže to vyjde, tak to máme dobře, to číslo.“ Poučka Honzy Kasla v hodině matematiky.

Dramatizaci ukázky římského dramatika Plauta „Lišák Pseudolus“ uvádí Manka Monsportová slovy:
„Lišák Plautulus.“

Nikola Púčeková při zkoušení z dějepisu:
„Petr I.? No ten měl něco s hradem – s Petrohradem…“

Výroky Vojty Procházky:
„Hovězí svítí do šera.“ *místo lampa ještě svítila (Erben – Svatební košile)*
„ Mácha napsal Máchovo jezero.“

Perličky učitelů

Na konci září mají psát deváťáci sloh na téma Nezapomenutelný zážitek. Vojta Procházka se tváří hodně nechápavě. Když se jeho výraz delší dobu nemění, paní učitelka Mikulášová to nevydrží a vysvětluje: „Vojto, ***NE zapomenutelný****, ale* ***nezapomenutelný*** *zážitek!“*

Nikola se ptá p. uč. Pocové: „ Paní učitelko, půjdeme dneska na compy?“ Vzápětí se jí dostane odpovědi: „ Ne, Nikolo, nepůjdeme **nakoupit**!“

Pan učitel Jireš v 6. třídě vysvětluje parazity. „Vši jsou paraziti savců, **na ptákovi** je nenajdete.“

Žáci se ptají paní učitelky Malé: „Za jak dlouho spadne těleso z vesmíru na Zem?“ Paní učitelka řekne nějaké číslo a dodá k němu - **vteřin za sekundu!**

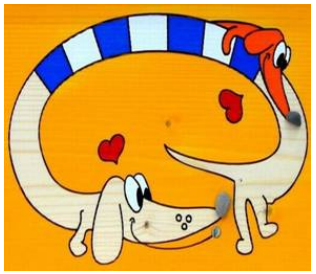
Paní učitelka Mikulášová dohlíží o přestávce na žáky. Obchází jednotlivé třídy na patře. V 8. třídě zahlédne v otevřeném okně Lukáše. Okamžitě reaguje: „ Zavři to okno!“ Pak dodá: „Když vidím dokořán otevřené okno, vidím **letícího ptáka**!“ Třída řve smíchy… Důvod je jasný – Lukáš se totiž jmenuje **Strnad**!!!!

Paní učitelka ve třetí třídě vyvolá duchem nepřítomného Dominika. Ten reaguje: ***„Tfuj, babo!“*** *Paní učitelka bleskurychle odpovídá:* ***„Tfuj, dědku!“***

Vlastní tvorba

Krajinou šumí krásný jez,
kolem se táhne hustý les.
Hub tam roste jako máku,
nad nimi létá hejno ptáků.
Všichni, co tam stráví den,
žijí krásný a voňavý sen.

(Kristýna Rychtaříková)

Jezevčí rodinka

Jezevčíci babičky,
to jsou samé holčičky.
Sandy, Lindy, Julinka.
To je celá skupinka?
Ještě Bety, Meginka –
teď je celá rodinka!!!
(Nela Čadilová)

Čarodějka Dobrodějka a čertík Bertík,
to je další zlostný dvojník.
Jeden, druhej, zlí jsou oba,
až je z toho velká svatba.
Všichni jejich přátelé
užívají si to vesele –
i čert s čarodějkou se pěkně zasměje.
Oba dva jsou štěstím bez sebe
a ráno se probudí jako zlí,
ale šťastní novomanželé.
(Nela Čadilová)

Proč jsi od nás odešel
(Vzpomínka na zemřelého kamaráda)

Ach, co jsi mi to udělal?
Odešel jsi pryč, daleko ode mě.
Ani jsi neřekl sbohem.
Nerozloučil ses se mnou
ani s nikým jiným.
Prostě sis umřel bez rozloučení.

Teď nám to trhá srdce,
protože tu nejsi.
Proč to muselo takhle být?
Proč zrovna ty, který jsi nám blízký?

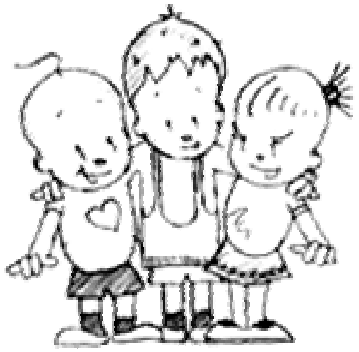
Ach, prosím, ať je to jen sen!
Ať se probudím a zapomenu!
Ať se s tebou potkám
a zeptám se tě na to,
jak ses měl???
(Zdeňka Šedivá)

V Hleďsebi ve škole
nejezdí se na kole!
To by nám dala hnedka
Stehlíková Lenka.
Když do žákajdy padne pětka
(jako třeba teďka),
nic si z toho neděláme,
stejně si pozor nedáváme.
Pětka je tu –
zkazil jsem větu!!
Češtinu jsme začali ovládat v plence,
dokážeme to hned Mikulášové Lence!!!
Třídní je tu Jireš Pavel,
netrhá na zahradě plevel,
nýbrž anglinu učí
(a někdy i mučí)!!!!
(Jakub Miko)

Vytvoř báseň, kde užiješ slov:

To nám přece nevadí,
že žijeme v **Evropě**,
všichni jsou tu všímaví,
jaro všude hezké je.
Děti se **společně** rády mají,
každý **den** si vychutnají.
(Ota Charvát)

Dnes **Evropa jaro** slaví,
děti si **společně** hrají.
Jaro pár **dní** je tu –
Evropa září v samém květu.
(Martin Dobíhal)

Zdál se mi včera sen,
že byl moc zvláštní **den**.
Všude se hemžily **děti** –
společně z celé **Evropy**.
Všechno kvetlo, bylo totiž **jaro**.
Škoda jen, že se mi to zdálo!
(Ivan Marek)

Konečně přišel ten slavný **den**,
do **Evropy společně** vstupujem.
Zelené dveře nám otvírá,
jako když **jaro** právě začíná.
Děti všechny se radují,
přichází doba plná nadějí.
(Eliška Labajová)

V celičké **Evropě**
je **jaro** teplu na stopě.
Venku všechno raší,
ptáci se k nám vrací.
Děti si **společně** každý **den** hrají,
vypadá to tu opravdu jako v ráji.
(František Tříska)

Evropa, jaro, den, děti, společně

Zdál se mi tento **den**
velmi pěkný dlouhý sen.
A co se mi v tom snu stalo?
Představte si, přišlo **jaro**!
Děti z celé **Evropy**-
společně já, on i ty
jsme zpívali a tančili,
výborně se bavili.
A jak skončil ten můj sen?
Budík mě vyhnal z postele ven!
Do školy jsem musel jíti,
cestou jsem viděl jarní kvítí.
(David Franek)

Přišel skvělý čas,
jaro navštívilo nás.
Celá **Evropa** jen září,
všem **dětem** se dobře daří.
Společně si pohrají
a další **den** do školy spěchají.
(Jakub Navrátil)

Jela jsem já do **Evropy**,
viděla jsem antilopy.
Byl to ale divný **den**
jako můj minulý sen.
Jeli jsme tam **společně**,
myšleli si, že zbytečně.
Potkali jsme jiné **děti**,
jenže byly hnědé pleti.
Prožili jsme hezké **jaro**
s přáteli – to není málo!
(Kristýna Faměrová)

Naše velká **Evropa**
zakrývá nám kus světa.
Společně v ní všichni žijí,
děti zde rády dovádějí.

I když **den** skončí a začne noc,
Evropu, náš domov, rádi máme moc,
i teď, když zima odchází
a nové **jaro** přichází.
(Klára Pavlíková)

Ťapoun lstivý

Nedávno nás američtí vědci překvapili. V Knížecím rybníku v malebné vesničce s originálním názvem Velká Hleďsebe (tato vesnice se nachází 2 km od Mariánských Lázní) objevili ťapouna lstivého. Je velký asi 2 m. Vypadá jak z jiné planety. Možná jsme objevili mimozemskou civilizaci, což by vysvětlovalo malý počet těchto tvorečků. Byly nalezeny pouze 4 exempláře. Ťapoun lstivý má krásné dlouhé, velice citlivé výčnělky na hlavě, které završují velké chlupaté koule. Ty jsou schopné vytvořit elektrický proud, který dosáhne napětí až 220V. Mohly by klidně fungovat jako zásuvka. Místo komorového oka, které by se dalo u vyvinutého tvora čekat, má tento živočich oko pouze jedno, a to složené. Na jeho těle se místo plouví vyvinuly velké stříbrné tlapy. Proto se jmenuje ťapoun. Více informací jsme se o tomto tvoru nedozvěděli. Vláda J. Fischera na zprávy ohledně tohoto živočicha uvalila embargo. Co asi před námi česká vláda skrývá?? Je snad ťapoun mimozemšťan?? (Jakub Miko)

Ťapoun lstivý je hmyz, který byl nalezený koncem 19.století v jížní Africe. Je to velmi vzácný a chráněný druh hmyzu. Má osm nohou a tři oči. Živí se převážně slony a lvy, a to tak, že se dostane pod kůži slona nebo lva a doslova jim vyžere vnitřnosti. Je pro ně černou můrou. Tento hmyz objevil Richard Evertson. Ve svých 26 letech se tak dostal na vrchol své profesní kariéry.
(František Polánka)

Ťapoun lstivý je zvíře, které bylo objeveno koncem 19.století archeologem Jasonem Partem. Part hledal hrobku faraona, a když jednoho slunečného dne kopal, vynořilo se z hlubin cosi hrozivého a zaútočilo to na něj!! Jason sice přežil, ale následky má dodnes.
Jak se to všechno stalo? On sám vzpomíná: „Kopali jsme, mysleli jsme si, že už jsme blízko, ale najednou se tam objevil ťapoun. Byl celý zelený, měl obrovské zuby, velkou hlavu a nohy, svalnaté tělo a šla z něj obrovská hrůza!“ Dnes se ťapoun vyskytuje jen v pouštích a je velmi těžké na něj narazit. Pohybuje se převážně pod povrchem země a vylézá ven jedině za potravou. Kdybyste přece jen na ťapouna narazili,dávejte si na toto zvíře veliký pozor! Je totiž velmi nebezpečné! A mohlo by vás dokonce i zabít!
(Adam Dokulil)

Je to savec, který se na našem území již nevyskytuje.V 18. letech minulého století byl u nás vyhuben lovci, kteří ho hojně lovili kvůli jeho hebké kožešině. Dnes se vyskytuje ojediněle pouze v jižní Evropě. Je asi 58 cm dlouhý, ale polovinu jeho těla tvoří jeho huňatý ocas. Dospělí jedinci váží okolo 2 kg. Vyznačují se velkýma očima a malou hlavou. Mají velmi citlivý sluch a čich. Je velmi plachý a nedůvěřivý. Živí se drobnými obratlovci, hlavně hraboši polními, rejsky a potkany, ojediněle také hady a ježky. Rostlinná potrava je zastoupena v jeho jídelníčku jen minimálně. Jedenkrát do roka má 2-4 mláďata. Ta se rodí holá a slepá. Výborně šplhá a skáče po stromech a skalách. Na místech, kde se vyskytuje, je přísně chráněn. (Lukáš Bárta)

Je to plaz, který má na délku něco přes 20 cm. Žije v okolí hustých lesů.Má dlouhý jazyk, kterým si chytá potravu. Mezi jeho jídelníček patří hlavně mouchy a drobný hmyz. Má pestrý ocas, jenž slouží k upoutání pozornosti samičky. Když se pohybuje, jde slyšet ťapot. Je to velice lstivé zvíře, které dokáže velice tiše zaútočit na svou oběť.Ťapoun lstivý je ohroženým druhem. Na celém světě existuje pouhých 200 jedinců.U nás se moc nevyskytuje, protože má rád teplejší kraje.
(Martin Pech)

Ťapoun lstivý je brouk, který žije v čínských lesích. Živí se různými mikroskopickými živočichy, ale i například houbami. Měří asi 2cm a má dlouhé nohy, velké packy (strašně dupe) a dlouhá tykadla. Číňanům chutná, a tak ho každou neděli mají k večeři. Pijí k tomu bílé víno.
(Lukáš Strnad)

Ťapoun je od pohledu roztomilé chlupaťoučké stvoření. Žije v obci Velká Hleďsebe. Váží přibližně 3 kg, Dlouhý je asi 20 cm a vysoký 10 cm. Ukrývá se pod zemí a živí se kořínky jakýchkoliv rostlin. Většina z nás ho zná pouze z fotek. Nikdo se k němu neodváží přiblížit blíže než na 50 metrů. Obyvatelstvo Velké Hleďsebe má z této malé bytosti velký strach. Říká se, že v tomto zvířeti sídlí nějaký zlý duch, který nemá naši obec rád.
Toto na pohled hodné zvířátko je velmi agresivní. Dokáže zabít i samici tygra nebo medvěda. *(Michal Baláž)*

Je to malý brouk s osmi nožičkama. Na zadečku má bodec, kterým je schopen probodnout a poté usmrtit každého malého živočicha. Dorůstá do délky 8 až 10cm, dokáže se oplodnit sám - může mít své potomky třikrát do roka.Většinou ho nalezneme v trusech zvířat, kde se živí převážně červy, larvami, žížalami, ale může sníst i brouka…V zemi, kde má svoji komůrku, přespává hlavně přes zimu.

Jeho největším nepřítelem je krtek. Ten se totiž tímto živočichem živí během celého zimního období. (Karel Rustler)

Je to lstivé zvířátko, které vypadá jako opice. Většina ťapounů má světle modrá očka a hnědé sametové chloupky. Mívají černé nebo červené vlasy, podobně jako opice mají na rukách a nohách kůži. Jejich zvláštností je zelená barva nehtů a řas. Nos a pusu mají podobnou jako kočky, a proto vypadají velmi roztomile. Pohybují se většinou v noci. Ťapou po zemi jako malé děti. Čas od času je můžete zahlídnout i ve dne, ale jen v korunách stromů. Své druhové jméno lstivý si vysloužil, protože s oblibou krade turistům batohy. Také se strašně rád parádí. I když vypadá hrozně, jemu se to líbí… Podle pověsti prý jeden ťapoun ukradl starým Egypťanům zrcadlo a od té doby se jeho potomci pořád parádí. Staří Egypťané kromě koček uctívali i ťapouny. V Egyptě je dokonce pyramida věnovaná těmto stvořením. Odborníci zjistili, že ťapouni, kteří žili před naším letopočtem, vypadali víc jako opice, a také vypočítali, že v roce 3579 by mohli vypadat jako lidé. (Kristýna Rychtaříková)

Ťapoun lstivý může žít všude. Když vám někdo něco provede, stačí se podívat pod postel a zavolat: „ Ťapoune, Ťapoune, potřebuji pomoct!!“ On vyskočí z podlahy a pomstí se za vás. Dotyčný člověk bude mít okamžitě ze života peklo. Budete-li mít pocit, že dotyčný je dosti pokáraný, stačí zase vlézt pod postel a Ťapouna odvolat. Tahle (někdy) užitečná postavička vás upoutá svou jedovatou zelenou barvou, velkýma žlutýma očima a velikánskýma ušima, na kterých má čidla neviditelnosti. Když chce, dokáže se zneviditelnit. V každém státě žije jedna rodina Ťapounů. I kdybyste podle názvu i popisu řekli, že tahle nestvůrka je pořád zlá a škodolibá, vůbec to není pravda. V soukromém životě je Ťapoun milujícím otcem malinkého Ťapouníka a milujícím manželem své Ťapulačky. Jeho povolání mu občas vadí. Byl by radši, kdyby ho lidé znali jako hodnou bytost, ne jako toho, kdo jim znepříjemňuje život. Jenže když je někdo Ťapounem, povolání si nevybírá .....
(Marie Monsportová)

Vlastní charakteristika netradičně

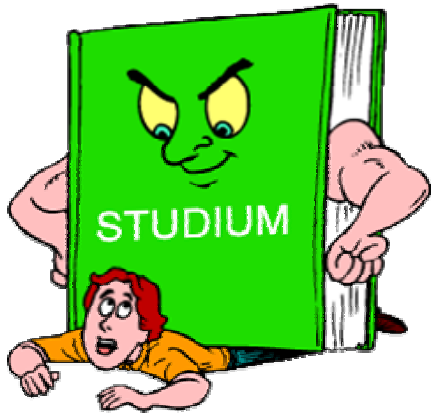
Myslím si, že mé povahové vlastnosti nejsou nijak zvláštní, výjimečné. Jsem spíše klidnější, dobrosrdečná, obětavá, pracovitá, se smyslem pro povinnost, občas i urážlivá, umíněná a hlavně tvrdohlavá. Mám svou hlavu, jsem tedy **Tvrdolína.**
(Karo**lína** Tremlová)

*Jsem jedním slovem **Kecamča.** Ke všemu mám připomínky a ráda mluvím. Musím mít pořád poslední slovo. Někdy se to ale nevyplácí. Jen občas umím mlčet, ale musí k tomu být hodně velký důvod. Své okolí (hlavně kantory) svou ukecaností štvu. Nevím, jestli mám tuto vlastnost brát jako přednost, nebo zápor. Jsem prostě taková a asi se už nezměním.*
*(**Kamča** Kalodová)*

Jsem hrozná **Flegmadéla.** Neustále jsem obviňována z flegmatismu, a to nejen doma. Komentuji to slovy: „No jo, no…“ (**Adéla** Fenclová)

*Jsem **Povídatýna.** Když začnu povídat, nevím, kdy přestat, a řeknu i to, co bych říct neměla. Pomalu nikoho nepustím ke slovu a lidi mne mají po pár minutách plné zuby. Kolikrát na ně totiž jinému člověku prozradím to, co by o nich zrovna vědět neměl.*
*(Krist**ýna** Rychtaříková)*

Jsem strašný **Upovírek.** Pořád povídám při vyučovací hodině a vždy si stojím za svým názorem. Rád se dohaduji o pravdě, což pro mne často nedopadne dobře, protože v souboji vítězí většinou ten druhý. (Ma**rek** Wilhelm)

*Jsem **Klidukáš.** I když mě někdo rozčílí, zůstanu klidný. Někdy sice uvnitř doslova zuřím, nedám to však na sobě znát. Být klidný jsem se naučil díky svému bratrovi Luďkovi, který mne pořád provokoval… (Lu**káš** Brožek)*

Jsem strašná **Kecýna.** Nebaví mne být potichu. Ke všemu mám připomínky, musím mít věčně poslední slovo. Bohužel kecám i při hodinách, obzvlášť když mě předmět nebaví…(Krist**ýna** Tomčíková)

Jsem strašný **Provokáš**, protože každého s oblibou provokuju.
(Lu**káš** Strnad)

Módní přehlídka

Vážené dámy a pánové, na molo nyní přichází elegantní palačinka. Nerada žije sama. Nyní žije ve společné domácnosti s jahodovou marmeládou. Společnost si užívá v doprovodu svého manžela Talíře a kamarádkou Šlehačkou. Palačinka je hezky propečená, protože se válela celých 8 minut na úplně nové pánvi s olivovým olejem. Nesnáší kuřáky, prý jí lezou na nervy… (Zuzana Mazancová)

Vážené dámy a pánové, na molo nyní přichází velmi bohatě obložená pizza. Na první pohled vidíme jen žlutý oblek, ale zblízka si všimneme i velmi kvalitních látek od firmy Sýr a spol. Doplňky tvoří třpytivé žampionové korále a voňavka z rajčatového protlaku. Celý model se jmenuje Sýrová povodeň. (Josefína Bielková)

Milé dámy a pánové, na molo právě přicházejí elegantně vyzdobené palačinky! Na první pohled vás upoutají červené korále zv. jahody. Poblíž korálů vás možná zaujme řetízek z pomerančů ozdobený kakaovými třpytkami. Pod doplňky se skrývá středně propečený hnědý plášť, pod nímž naleznete tmavě červené triko s potiskem. Na nohách naleznete křehké lodičky z cukru. (Kristýna Elišáková)

Vážené dámy a pánové, na molo právě přichází okečupovaná špageta. Není moc opálená, asi se koupala v kečupové lázni HAMÉ. Lázeň působí jako solárium a cena za hodinu opalování je 500 Kč. Krásné dlouhé červené šaty stojí 100 000 Kč a jsou určeny pro dámy od 18 do 45 let. Děkujeme špagetě i vám, divákům. (E.Brabcová)

Dámy a pánové, na molo přichází ovocný knedlík. Na první pohled vidíme jeho elegantní zimní kabát z tvarohové bavlny. Pod kabátem se ukrývá společenský oblek od paní návrhářky Marmelády. Náš model pochází z grónského města Mrazák. Rád se koupe ve vařící vodě v teflonovém bazénu. Miluje posezení se svými přáteli -Tvarohem a Šlehačkou - v restauraci Talíř. (Nikola Šopfová)

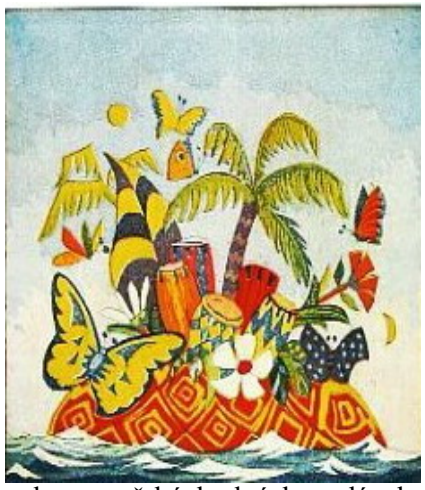

Dámy a pánové, na molo právě přichází elegantní rybí prsty. Jsou hnědé pleti. Určitě se opalovaly na pánevním ostrově Tefal. Po ní přichází mrkev. Vypadá to na mladou karotku. A za ní se kutálí hrášek. Asi rád hraje kuželky. Pozor! Teď přichází kukuřička maličká. Chodí jako panička! Přichází k nám na molo. Že to bylo pěkné kolo? (Radek Jíša)

Vážené dámy a pánové, na molo přichází nádherně zakulacená pizza. Nejprve si všimněte krásné zlatavé barvy těsta. Na povrchu se nádherně roztékají čtyři druhy lákavě vonících sýrů. Třešničkou na dortu je kvalitní koření, které doplňuje už tak báječnou pochoutku z daleké Itálie. Jediným soustem pocítíte báječnou harmonii chutí, které do sebe skvěle pasují. Proto, dámy a pánové, neváhejte a ochutnejte! Přeji krásný gurmánský zážitek!!! (Patrik Holler)

Dámy a pánové, děti a nemluvňata! Nyní přicházejí čerstvě upečené šunkofleky. Vylezly zrovna ze solárka a ještě předtím byly ve vířivce v maminčině hrnci. Potom jim maminka dala najíst salámku a napít vajíčka. Šunkofleky nechaly salám povalený na sobě, vajíčko nasály do sebe a nechaly se opálit společně s ním. Teď by byly nejradši, kdyby je

Jak si představuji ideální dovolenou

Ideální dovolenou si představuji na slunné písčité pláži někde na Hawai. Ležela bych na lehátku a v ruce držela vychlazený koktejl, užívala bych si sluníčka. Obskakovali by mě ti nejhezčí číšníci z ostrova, plnili by mi všechna má přání. Ubytovaná bych byla v tom nejluxusnějším hotelu, v nádherném apartmá. Z okna mého pokoje by byl ten nejkrásnější výhled na moře. Každý den bych podnikala výlety, prováděla věci, které by mne napadly. Parádně bych si to tam užila. Šla bych se potápět do moře, zahrála bych si volejbal na pláži, surfovala na mořských vlnách, vydávala se na nákupy do centra, ochutnala všechny koktejly a místní speciality. Prohlédla bych si zdejší památky, navštívila aquacentrum a mořský svět. Důležité by pro mne bylo, abych zde mohla být se svými nejmilejšími – s rodinou. To by byla pro mě nejideálnější dovolená. Já vím, nejsem vůbec žádný troškař. Po pravdě by mi stačilo být se svou rodinou na krásném místě kdekoli. (Nikola Púčeková)

Ideální dovolenou si určitě nepředstavuji tak, že proležím celý týden na pláži. Už jsem mnoho takových dovolených zažil a vždycky po pár dnech nastala nuda. Mým oblíbeným sportem je karate, a tak by dovolená snů byla na ostrově Okinawa, kde karate vzniklo. Cestu tam by ovšem musela předcházet pečlivá příprava. Musel bych nastudovat něco o místní kultuře a pečlivě si připravit plán cesty. Jen balení by mi zabralo mnoho času. Velmi příjemné by bylo jet s někým, koho znám a má stejného koníčka jako já. Myslím si, že už cesta by byla velkým zážitkem, protože samotný let trvá dlouhých 17 hodin. Po přistání v Tokiu by cesta pokračovala na Okinawu. Zde bych se stal žákem tradiční školy karate. Ve škole bych jedl, spal a samozřejmě cvičil karate.Volné chvilky bych věnoval nejen návštěvě měst, ale i krásné japonské přírodě. Pro každého karatistu je velkým snem osobně se setkat s mistrem Hirokatzu Kanazawou. Tato dovolená by mi pomohla zdokonalit se v karate a rozšířit si znalosti o zemi zapadajícího slunce. Ale jak se říká – všude dobře, doma nejlépe. Vím, že bych se stejně těšil domů na svoji postel, maminku, řízky a bábovku.

(Marek Rychtr)

Má ideální dovolená by měla být v Africe, kde bych prožil spoustu krásných dnů společně se svými přáteli. Zhlédli bychom mnoho zajímavých památek. Mezi ně bych mohl zařadit egyptské pyramidy. Po jejich důkladném prozkoumání bych se vydal do vnitrozemí, kde bych s kamarády pozoroval slony, žirafy, zebry či tygry. Sledoval bych je dalekohledy a fotografoval, jak si ve svém přirozeném prostředí užívají volnosti….

(Vojtěch Procházka)

Jaká je podle mne ideální dovolená? Úžasná, nejlepší, nezapomenutelná, klidná, pohodová, nejhezčí, nestresující, odpočinková, neobyčejná, skvělá, relaxační, dobrodružná, v přírodě, s rodinou. Jaká by být neměla? Přepychová a drahá. Nebavilo by mě jezdit autobusem, přestupovat…(?)

Svou dovolenou bych chtěl strávit v Západočeském divadle Cheb ne jako návštěvník, ale jako herec či uvaděč. Každý den si představuji, jak usínám na jevišti, jak připravuji s ostatními kulisy, jeviště na divadelní hru… (Jiří Mazanec)

Ideální dovolená musí být snová…Měla by mě bavit, ale i překvapovat. Dobrodružství, to je pak to nejlepší, co by mi mohla přinést. Tím však nemyslím, aby mě honili ruští mafiáni nebo zlí nájemní vrazi, ale aby mi přinesla radost třeba z objevení nějakého starého, prastarého chrámu nebo velkého zlatého pokladu. Nechci z té dovolené zbohatnout (i když nějaký ten penízek do mé peněženky, která již dlouho větší obnos neviděla, by se hodil), ale pouze si ji užít. Hledání nějakých artefaktů by mě opravdu bavilo… Dovolená by se na mne nemusela jen usmívat, mohlo by v ní být i něco děsivého. Např. přespání na polorozpadlém hradě, který by byl umístěn uprostřed hustého jehličnatého lesa, setkání s hroznými ufony, chlupatými hejkaly a strašidelnými vlkodlaky, s jedovatými bazilišky… *(Jakub Miko)*

Svoji ideální dovolenou bych si představoval v letním období, bez rodičů. Zimu mám sice rád, ale teplíčku na pláži se nic nevyrovná. Dal bych přednost hotelu před nějakou dřevěnou boudou na pláži. Uvítal bych pokoj s výhledem na přístav, abych mohl kontrolovat svoji malou jachtičku nazvanou King. Zařídil bych si dostatek jídla do mého skromného žaludku a pokojovou službu v českém jazyce. To by bylo všechno. Nechci se rozmazlovat. (Lukáš Brožek)

Dovolená je skvělá věc. Je to doba, kdy si můžeme odpočinout, relaxovat v přírodě nebo u moře. Kdybych si mohla vybrat ideální dovolenou, bylo by to jednoznačně cestování. Vždyť co může být lepšího než objevování zajímavostí světa? Správný cestovatel navštíví každý den jiná místa. Může se podívat, kam se mu zlíbí. To je jinačí život, než jaký je ten můj. Denně -kromě soboty a neděle- musím chodit do školy. Dozvím se tu sice vždycky něco nového, jenže zajímavější by bylo vidět vše, o čem se učíme, na vlastní oči.. Třeba v hodinách zeměpisu. V učebnicích se na nás usmívají obrázky pouští, oceánů, moří nebo hor, ale ruku na srdce – neprahli jste někdy po tom, že byste se na všechna ta zajímavá místa jeli podívat osobně? Já tedy rozhodně ano. Je to sice hodně nerealistická představa, že se spolu s paní učitelkou vypravíme obdivovat krásy Toskánska nebo si při hodině půjdeme zaplavat s delfíny do Atlantického oceánu, ale je to představa krásná. Nebo ne? Co kdybychom se na cestu kolem světa vypravili sami a právě teď? Nejprve si samozřejmě necháme zhotovit superstroj, se kterým se dostaneme kamkoliv. Což takhle zařízení, které se umí pohybovat pod vodou i na vodě, na silnici i na kolejích, dokonce i ve vesmíru? Poté se můžeme pustit do balení zavazadla. Co by nemělo v žádném případě chybět v našem cestovatelském seznamu, je smrskokaps – šikovná věcička, díky níž se vše smrskne do miniaturní velikosti a tím pádem je pak i lépe uložitelné. Dalším zázrakem techniky, bez kterého bychom neměli nikam vyrážet, je mincoplivač – truhlička, která má dvě díry – jednu na kovové mince, druhou na bankovky. Stačí otočit klikou, nahlas vyslovit jméno jakéhokoli státu na světě a mincoplivač vyplivne požadované platidlo. Jenže kam bychom se dostali bez řečkecálka? Tohle je taky moc potřebná věc. Kdybychom na něj zapomněli, byl by velký průšvih! Řečkecálka (ukecaný bonbon v různých příchutích – od zvířecí až po vesmírnou) můžeme koupit v každém cestovatelském obchodě. Jestliže se třeba vydáme do Paříže a budeme nuceni poprvé v životě mluvit francouzsky, sníme jeden bonbon a rázem je po problému. Takto lehce porozumíme každé řeči. Do našeho cestovatelského nádobíčka nezapomeneme přibalit ještě něco - časohlt. Že nevíte, o co se jedná? Jsou to hodinky, které jsou schopny měnit čas. Dokáží ho posunout buď vpřed, do budoucnosti, nebo naopak. vracet ho zpátky, takže jeden den můžeme prožít klidně pětkrát po sobě. Máme všechny potřebné věci schované ve smrskokapsu? Tak do něj na poslední chvíli ještě zastrčíme dobrou náladu a… hurá do světa!!!! Naše ideální dovolená právě začíná!!! (Klára Mikulášová)

Z názorů živočichů

(inspirace Karlem Čapkem)

Z názorů psa

Z názoru psa

Svého páníčka mám rád. Když ráno vstanu, pohladí mne a dá mi jíst. Odpoledne jdeme ven. Hrajeme si, skáčeme, to zbožňuju. Když se ale začne stmívat, vrátíme se domů. Tam mi můj človíček otře tlapy a řekne: „Ráno, až vstaneš, půjdem zase ven.“ Mám ho za to velmi rád. (Denisa Kuviková)

Tak tohle je můj pán. Mám ho rád. Je velmi vybíravý, pořád něco žere, ale občas mi také něco dá. Místo srsti nosí na sobě nějaké věci, které si stále mění. Někdy štěká, když to nečekám, a někdy zase štěká, když nemá. Nevím, proč se stal pánem, ale docela rád ho poslouchám. Můj pelíšek zachovává čistý. Občas si se mnou hraje a dělá věci, které mě baví. Když zahořím láskou k nějaké fence, můj pán mi ji moc nepřeje. Pokud zůstanu doma sám, vychutnávám si své pohodlí, na příchod svého páníčka se však těším. Je to naše šťastná chvilka, kdy si dáme najevo, že jeden bez druhého nemůžeme být. Mám rád pánovo drbání a škádlení. Těším se na chvíle, kdy spolu opouštíme naše sídlo a vydáváme se do světa… Je nám spolu fajn. ***(Jan Kovačík)***

Z názoru králíčka

„Jupí!“ řekla jsem si, když jsme šli běhat spolu s mojí paničkou po bytě. Bylo to super, ale měla mě bohužel na vodítku, jinak bych hned zalezla pod postel! Jsem totiž hrozně zvědavá. Jídlo mi dává panička jedenkrát denně. Vyhovuje mi to, neboť přes den mám ještě seno a vodu. Panička mě má ráda, pořád mi dává pusinky a mazlí se se mnou. Každý den (ráno i večer) mi čistí klec. Jenom nechápu, proč mi chce stříhat moje krásné nehtíčky – mně se líbí!!! Když je hezky, jdeme na zahrádku. Tam mi panička natrhá čerstvou zeleninu. Mám tam jednoho kamaráda – všude za mnou leze. Nevím, jak se jmenuje, ale já jsem si ho pojmenoval Sluníčko, protože má žlutou barvu. Moje panička ho klidně vezme do ruky a hází s ním na jakési pánvičce s dírami. Neříká mu Sluníčko, ale tenisák, nebo tak něco. Oba je mám moc rád. (Klára Dedková)

Z názoru morčete

Můj páníček si vždy ráno dává do velké tašky jídlo. Také mně dává najíst, a to zrní. Když mám pořádný hlad, začne si se mnou jako naschvál hrát. Nechápu ale, proč pak nadává, když vykonám svoji potřebu na sedačce! Vždyť je to normální!!! Můj dvounohý kamarád je prý čistotný, když chodí do nějaké zvláštní místnosti…Divné! Já to neřeším! *(Beáta Burianová)*

VYMÝŠLÍME METAFORY

D je bříško těhotné Daniely
J je držátko od deštníku paní Janderové
O je míč malé Olgy, se kterým si pořád hraje na zahradě (Kristýna Faměrová)

M *je prudká horská dráha*
O *je velké kolo od traktoru*
U *je u – rampa na skateboard*
S *je velký tobogán* *(David Franek)*
S je had, který tancuje na ocase
U je údolí v horách
O je smotaná zahradní hadice (Klára Pavlíková)

E je hřeben se třemi zuby, patří Elišce, která se s ním nerada češe
S je hadice tety Sáry
U je propast u jeskyně
B jsou dva kopečky zmrzliny, kterou prodává Bohumil
H je žebřík strejdy Honzy (Eliška Labajová)

O *je veliké kolo u auta naší Olgy*
D *je želva, která stojí na zadních nohou na Danově koberci*
L *je malá motyčka zahradnice Lenky*
A *jsou štafle, po kterých Anička leze pro jablíčka na strom* *(Jakub Navrátil)*

O je velmi velké kolo, které Ota musel vyměnit
B je velmi baculatá Barbora
E je Evin zubatý hřeben
M je malý most přes moře
W je klikatá mříž od vězení
U je velká vodní nádrž na Otavě (Lukáš Bartoš)
Í je mrakodrap, na který se řítí letadlo

O *je kulatý míč, se kterým se Otík kope na zahradě*
F *je skokanský můstek plavce Fandy*
J *je dědova neposlušná hůlka, která se staví na hlavu* *(Ondřej Folta)*

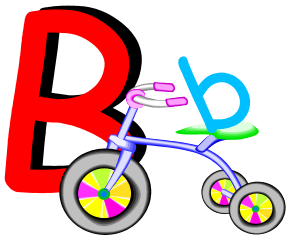
A je skluzavka pro školáky
B je baculatý pan Bubta
C je Cecilčina čelenka
D je polovina dědečkových brýlí
E je Emilčin hřeben
G je skokanský můstek
H je žebřík s jedním stupínkem
Ch jsou bratříčci
I je Ivanovo ukazovátko
J je Jendův háček na ryby
N je blesk položený na stranu
O je Oldův rybníček
R je sponka na papíry
T je Tomášův krumpáč
W jsou maminčina prsa
Y je sklenička bez podstavce
Z je blesk (Tomáš Eibl)

N je nesložený metr nějakého neřáda
O je smotaná hadice
S je veliký had, který je velice rozzlobený
A je veliká hora, na jejíž vrchol začalo sněžit
J je houpající křeslo (Oto Charvát)

A jsou štafličky, které má ráda Adélka
G je kašna, v níž se Gilgameš často koupe
H je Honzíkova postýlka
I je sloup na ulici, o který se často opírá Ivánek (Karel Bureš)

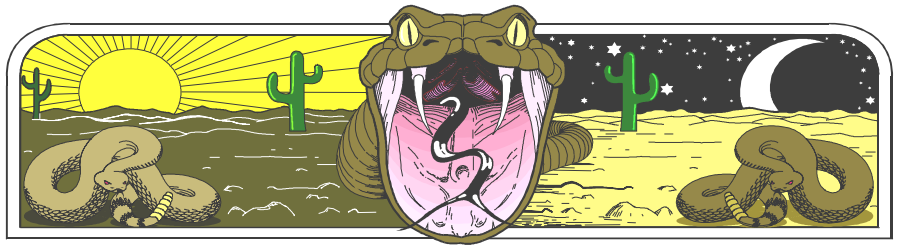

A je malá houpačka malé Aničky. (Jakub Hřebík)

D je luk, kterému chybí šípy
E jsou položené hrábě bez násady (Vladimír Opava)

D je veliké břicho pana Davida, který pořád jí
T je Tomášova anténa
Q je gumový míček, který má v sobě zapíchnutý klacíček (Jan Jirman)

A je malý domeček se špičatou střískou a podkrovím
L je malé páčidlo (Dominik Pešek)

Jídelníček čarodějnice Breberty z Podhradí

Předkrmy:	Hadí ocásky	65,-
	Žába nadívaná larvami much	100,-
	Odpadní potkani s pikantní omáčkou	120,-
	Soví mozeček na zelném listě.	95,-
Polévky:	Vývar s kočičích chlupů s žabími noky	40,-
	Bradavicová polévka s krutóny ze zaječích výkalů	45,-
Hlavní jídla:	Sušené vepřové mozečky s krvavou zálivkou	195,-
	Lidské srdce s bylinkovou omáčkou	250,-
	Pizza s očima	125,-
	Veverčí guláš s jezevčími játry	185,-
	Zelený list s houbičkami a jatýrky z muflona	195,-
	Sousedova noha na smetaně	285,-
Vegetariánská jídla:	Bolševníkové výhonky s bahnitou omáčkou	125,-
	Pizza s kořeny babského ucha	120,-
Přílohy:	Chlupaté knedlíky s bradavicemi	35,-
	Hranolky z lidských prstů a slepičích pracek	25,-
	Krokety ala lidská oka	30,-
	Vařené nosy s pažitkou	25,-
	Smažené prasečí rypáky	40,-
Dezerty:	Zmrzlina s mouchami	90,-
	Palačinky s žabím slizem	85,-
	Sladkokyselý oční kompot	65,-
	Horké sloní výkaly	70,-
Nápoje:	Upíří krev	25,-
	CoCa VoČa	25,-

Jídelníček platí pouze 30. 4. 2009.
Těší se na vás čarodějnice Breberta

(Dominik Ledvina)

Čarodějnický jídelníček

Platí dne 30. 4. 2009 **cena**

Snídaně:	Opečený rohlík na ohni,máslová kobliha s překvapením (mločí oči uvnitř)	*50 pavoučích nožiček*
Předkrm teplý:	Půlená žába na grilu Spařená želva na bazalce bez krunýře	*60 pavoučích nožiček*
Předkrm studený:	Zmrzlý šnek v ledu s čokoládovou polevou	*108 pavoučích nožiček*
Polévka:	Čolková s muchomůrkou zelenou	*70 pavoučích nožiček*
Hlavní chod:	Kotlíková svíčková s černým kočičím ocasem	*120 pavoučích nožiček*
Moučník:	Pocukrovaný křížový pavouk s bradavicí na vrchu	*74 pavoučích nožiček*
Nápoje-koktejly:	Krev z krysy s močálem-delikatesa Kočičí bomba (ovoce s džusem a kočičími chloupky)	*29 pavoučích nožiček*
Nápoje na osvěžení:	zamražený mlok rybí džus s ploutví	*25 pavoučích nožiček*
Svačina:	Čarodějný pochoutkový chléb s pavoučí pomazánkou Žabí stehýnka s chlebem	*46 pavoučích nožiček*
Večeře:	Loupaný šnek na másle s brokolicí	*56 pavoučích nožiček*

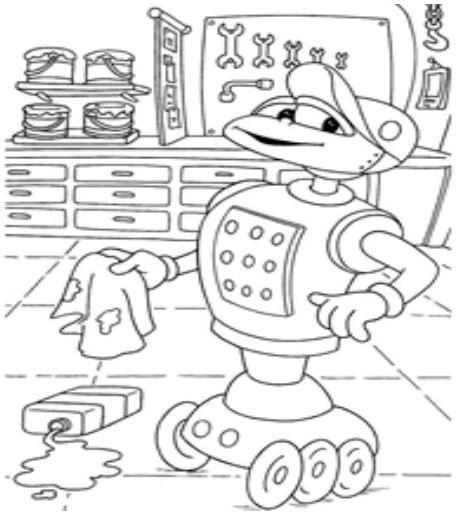
Dobrou chuť (Tremlová Karolína)

* * * * * * * * * * * * * *

Snídaně	Kouzelnický tác Krev jednorožce	*Vajíčka na kryse*	*70 W*
	Dětský čarojídelníček	*Žába v čokoládě, elfí cola, dárek*	*75W*
	Čarorychlovka	*Houska, žába, máta, sliny likana*	*83,90W*
Přesnídávka	Krysí chleba	*Chléb, krysí marmeláda, sádlo*	*31.80 W*
	Hadí bagetaBageta,	*Had, ředkvičky, bazalka,pavučina*	*69 W*
	Potkaní specialita	*Tajný recept*	*95 W*
Oběd	Čaromenu	*Polévka z pavouků, knedlík, čarozelí a vlkodav*	*111 W*
	Polévka ala Šnek Čarozelenina	*Šneci, vývar z opic*	*99 W*
	Pečínka ala čarodějka	*Brambor, lilek, speciální maso*	*87W*
	Čokočarodějka	*Čokoláda, mango, krev*	*22W*
	Čarodějka dobrodějka	*Čokoládová postava nejčarodějky*	*15 W*
Svačina	Třetí oko	*Granátové jablko, čokopoleva, jahody*	*34 W*
	čaropohár	*4. druhy zmrzliny, 5. druhů ovoce*	*19.90 W*
Večeře	Čarospeciální tác	*Tajný recept*	*200 W*
	Vlkodlak na octu	*Vlk, ocet, bylinky, brambor*	*93 W*
	Upíří specialita	*Krvavý biftek Lartena Hrozleyho, hranolky ala Darren Shan, Harkartovo koktail*	*325 W*
Nápoje	**Elfí víno**	*Ročník 999 př. n. l.*	*300 W*

Dobrou chuť přeje (Kristyna Rychtaříková)

Jak si představuji život v roce 2020

Myslím si, že 11 let, které nás dělí od roku 2020, je doba dlouhá i krátká. V každém případě, protože věda i technika jdou rychle dopředu, se mnohé věci změní. Myslím si, že nebude takový rozdíl mezi městem vesnicí. Na vesnici se nebudou stavět malé chaloupky, ale velké domy, které budou připomínat městské činžáky. I zařízení v těchto domech bude jiné než dnes. Nábytek bude z jiných materiálů, koberce, osvětlovací tělesa budou mít jiné tvary. Vybavení kuchyní bude téměř celé automatické. Televize budou v každé domácnosti plazmové. Změní se i dopravní prostředky.Auta budou jezdit na solární energii, vlaky i letadla budou rychlejší a modernější. Změní se i styl oblékání. Hlavně se objeví nové materiály. Lidé se budou dožívat vyššího věku, a to díky novým lékům a změně životního stylu. Změní se věci a změní se i lidé. A já jen doufám, že k lepšímu.Věřím, že budeme k sobě ohleduplnější, milejší, méně závistiví.

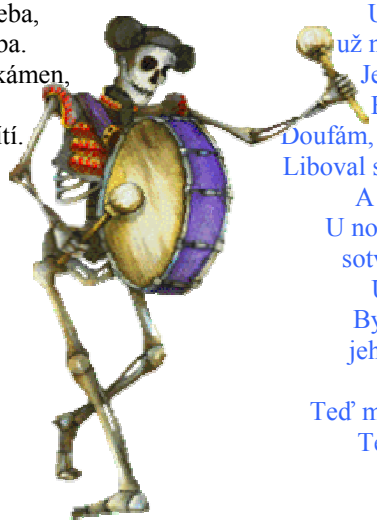
(Karolína Tremlová)

Epitafy

8. ročník

On dobrý byl, nám dával chleba,
i když nám omastku bylo třeba.
On cement vyráběl, vápno i kámen,
teď je s ním ámen.
Tož nasypme na hrob mu kvítí.
A světlo věčné ať mu svítí.
Nuž tedy sbohem, Karle,
přišla Tvá hodina!
Teď končí vše, nic nezačíná.
Nám drahý byl,
my měli jsme ho rádi.
S ním prožili jsme mnozí
své mládí.
Nuž tedy sbohem!!!

(Karel Rustler)

Už vypršel mu čas,
už neslyším jeho hlas.
Je mrtvý dlouho už.
Byl to slavný muž.
Doufám, že dospěl k spáse.
Liboval si v kuřecím mase.
A vše mu bylo pasé.
U nohou mu ležel svět,
sotva řekl jen pár vět.
Už se nevrátí zpět!
Byl to novinář zlatý,
jeho pero bylo svatý.
Měl milion i více.
Teď mu již nehoří svíce.
Teď již není s námi,
pánové a dámy!

(Jakub Miko)

Jaké byly prázdniny?

Apatické	bylo mi vše ukradené
Bloudivé	hodiny jsme hledali hotel
Bohaté	vyhráli jsme v loterii
Bolestivé	zlomila jsem si ruku
Extrémní	skočil jsem padákem
Historické	zhlédl jsem plno památek
Hlídací	musel jsem hlídat ségru
Horské	absolvoval jsem několik túr v Tatrách
Chudé	ukradli mi peněženku se vším kapesným
Krvavé	pobili jsme snad všechny komáry v okolí
Letecké	pořád jsem lítala s kamarády venku
Mokré	přišla stoletá voda
Obyčejné	nic mimořádného jsem neprožila
Ohnivé	shořela nám chata
Ostré	cpala jsem se velmi kořeněnými jídly
Oteklé	píchla mě – alergika – včela
Otravné	snědla jsem muchomůrku zelenou
Plné učení	dělal jsem opravky
Prázdné	nedělal jsem vůbec nic
Riskantní	lezl jsem na skálu bez lana
Rybářské	chytil jsem jedinou rybu
Sladké	snědl jsem tunu zmrzliny
Slané	nalokala jsem se mořské vody
Slunné	celou dobu svítilo sluníčko
Šťastné	nestal se mi žádný úraz
Táborové	jel jsem opět na tábor
Teplé	slunce netrucovalo
Uběhané	dostal jsem střevní chřipku
Uchechtané	potkal jsem Kláru
Vlhké	pořád pršelo
Vodní	hodně času jsem proplavala v bazénu
Volné	nemusel jsem se učit
Voňavé	umyli jsme si nohy
Zamilované	potkal jsem tu pravou
Zkažené	nepřálo nám počasí
Zkopírované	stejné jako minulý rok

PROSLOV

Milí učitelé i „neučitelé“, oznamuji vám, že vaše „milovaná“ devítka odchází. Pro někoho je to zpráva potěšující, ale pro někoho - jako třeba pro mě - ne. I když jsem říkal, že školy mám po krk, neuvědomoval jsem si, že nemluvím pravdu. Dnes jsme tedy někteří v základní škole naposled. A nezbývá, než všem poděkovat.
Děkuji všem učitelům, kteří nás naučili vše, co jsme se naučit chtěli.
Děkuji spolužákům, za to jací byli. (Marek Rychtr)

Dobrý den, děkuji, že jsme se tu všichni sešli v tento den, kdy za sebou my, studenti Základní školy ve Velké Hleďsebi, již navždy uzavíráme patnáct let našeho dětského života, které se už nikdy nebudou opakovat. V prostorách naší, dnes již bývalé školy jsme zažili jak strasti, tak slasti, které si budeme nosit v našem vědomí navždy, hned vedle znalostí a zkušeností, které jsme se naučili a získali díky této škole. Jsou k nezaplacení a nikdy nám je už nikdo nevezme..Chtěl bych poděkovat nejen učitelům za trpělivost a tu nezapomenutelnou atmosféru v našich třídách, kterou tam vždy vnášeli, ale i spolužákům za všechny ty neuvěřitelné zážitky - ať už ve škole, či mimo ni. Přeji všem, aby v budoucnu dosáhli všeho, co si přejí. (Jiří Kratochvíl)

Vážení učitelé,
především vám moc děkuji za velkou píli a snahu naučit nás spoustu věcí. Paní učitelka Wirthová nás naučila, jak se počítají složité příklady. Paní učitelka Mikulášová nám vtloukala do hlavy, jak číst, psát a také, co je to podmět a přísudek. Pan učitel Jireš nám nalíval do hlavy spoustu věcí z anglického jazyka např. slovíčka, skládání vět, číst anglicky a také nás poučil o horninách a dalších věcech týkajících se přírodopisu. Paní učitelka Hornáková nás poučila o životě. Paní učitelka Borková nám ukazovala, jak se vyznat v mapě, kde co leží, co jsou to nížiny a další jiné věci týkající se zeměpisu. Pan učitel Samek s námi sportoval a zazpíval si s námi spoustu písniček. Pan učitel Mozga nám vysvětlil spoustu věcí z fyziky a dějepisu. Paní učitelka Malá nás učila kreslit, stínovat, malovat, mít fantazii. Paní ředitelka Stehlíková nás učila vzorce, značky, rovnice a další jiné věci týkající chemie. Od paní učitelky Pocové jsme se dověděli spoustu věcí o našem těle, o zvířatech, o světě a dějinách. Paní učitelka Grösslová nám vysvětlila, jak pochopit fyzikální vzorce, jednotky…. Moc vám všem děkuji, že jste nám pomohli udělat tak velký krok do života.Všem lidem na této škole přeji mnoho štěstí a úspěchů.
(Zdeňka Šedivá)

„Ahoj, já jsem Klára,“ řekla jsem nesměle první holčině, kterou jsem jako první ve své nové třídě uviděla, a ta mi na oplátku udiveně odpověděla : „Já Nikola.“ Sotva jsem si vedle té dlouhovlasé holčiny sedla, už mi kolem hlavy prosvištěla mokrá houba a blonďatý, na krátko ostříhaný kluk zakřičel: „Hoď to sem, Martine!“ Ty dva budou asi pěkný čísla...řekla jsem si v duchu a zbytek přestávky jsem se snažila vyhýbat houbovitým náletům svých nových spolužáků. Pak se ozval drnčivý zvuk zvonku a všichni spolužáci poslušně spěchali do lavic. Do třídy vstoupila moje nová paní učitelka. Starší paní, s hnědými vlasy uvázanými zářivou fosforeskující gumičkou do culíku. Pokynula, abych vstala ze židle, a představila mě. Teprve teď mě začaly sledovat všechny páry očí v místnosti. Někteří s pozvednutým obočím, někteří s úsměvem na tváři. „Tak tohle je vaše nová spolužačka Klára Mikulášová.“ Hned, jak skončila první hodina, si mužská populace třídy vzala do ruky houbu a ochotně pokračovala v mokrých náletech, tentokrát i na mě s poznámkami

„Mikuláš ztratil plášť, Mikuláška sukni“. No, to mi to teda dobře začíná, říkala jsem si pro sebe…
Postupně jsem si na mokrou houbu, na křídy a mnoho jiných věcí, jako zlomené tužky, propisky, papírky z flusaček, na kterou jako munici přišli až časem, zvykla…
Čím starší jsme jako třída byli, tím větší naši kluci vymýšleli lumpárny jak na nás, holky, tak na učitele. A kromě jiného se k nám nečekanou rychlostí přiřítila puberta. Byli jsme na druhém stupni, dostali jsme novou třídní učitelku, přibyly nám další předměty, měli jsme více hodin než předtím. Čas utekl jako voda a před námi byl a vlastně je poslední rok… stali jsme se školními bossy, a jak se tak kolem sebe dívám, z těch malých klučíků, kteří před pár lety vymýšleli jednu lumpárnu za druhou, se stali docela hezcí kluci, i když s lumpárnami v očíchTřeba takový Martin – za těch pár let, co se známe, docela slušně zhubnul, má delší vlásky a svou oblíbenou rozvrzanou židli, která mu bude jistě na střední chybět, stejně tak jako dvojice Pat a Mat, kterou tvoří s Markem. Pak je tu Péťa Foltů – patří k naší partě karbaníků, je to bezkonkurenční rybář, kterého kdybyste o půlnoci vzbudili, jistě by vám řekl spatra několik desítek sladkovodních ryb. Jirka Kratochvíl – asi největší třídní houpací tvor, bratránek Nikoly. Pavel Macák – i když se o přestávkách moc neprojevuje, je fajn kluk. Nedávno se také dostal do karbanického stadia a skoro každou přestávku hraje karty. Je to profesionální zeměpisec – z fleku by mohl vyjmenovat nejméně dvacet vlajek států a hlavních měst. Jirka Mazanec – to je kapitola sama o sobě. Všichni vědí, že je to kluk, co by se pro všechny nejradši rozkrájel, kluk, který je zblázněný do divadla tak, že by byl ochotný v něm spát, a co se týče sladkostí, je to naše bezkonkurenční třídní cukrárna. Vojta Procházka – kluk, který umí tak rychle mluvit, že mu ve většině případů okolí vůbec nerozumí.=D A co se týče karet, je to ESO třídy. To on u nás zavedl karetní přestávky. Marek Rychtr – kluk, který to má, chudák, z nás do školy úplně nejdál. Tvrdej Hip-hoper a skvělý snášeč polystyrenových vajec. Je také výborný narážeč do zdí a Pat z dvojice Pata a Mata.
Honza Kasl – metalista od pohledu. Jeho penál s Iron Maiden nejde přehlédnout. Skoro nikde ho nenajdete bez sluchátek, ve kterých mu na plné pecky hraje jeho neojblíbenější kapela. Kluk, který nezkazí žádnou srandu a který by v ideálních prázdninách bez Lady nedal ani ránu. Vladimír Vojtěch – náš třídní kašpárek a bavič v jednom. Je nespočet lumpáren a perliček, co vymyslel. I když je někdy na zabití, patří do naší třídy a bez něj by to tady nešlo. Jeho pověstná věta: „Já nic?!“ mu zůstala od čtvrté třídy. Ladislav Vondruška – karbaník číslo dvě. Na svém kontě už má pěkných pár perliček a jeho hlavu zdobí, jako asi jedinou osobu ve třídě, kudrny.
A nakonec Honza Vocelka – nejtišší stvoření naší třídy.
Co myslíte, že přijde na řadu teď?? Ještě jsem vám neřekla nic o těch pár nebohých křehkých bytůstkách, které by měli ti naši kluci obletovat: Andrejka Fáměrová – neustále vysmátý smíšek, který skoro každou přestávku stráví na záchodě brebentěním. Moc fajn holka, bez které by to nebylo ono. Zdenka Šedivá – naše pojídačka mrkví, mandarinek a párků – bez nich nedá ani ránu. Co na srdci, to na jazyku, holka s velkým smyslem pro humor a skvělými hláškami. A nakonec Nikča Púčeková – vlastně úplně první bytost, se kterou jsem se tu seznámila. Super holka, která mi za těch 6 let hrozně moc přirostla k srdíčku. I když je někdy na zabití, mám ji moc ráda a neumím si představit, že příští rok už spolu nebudeme ve třídě.
Vlastně to platí u každého tvora ze třídy. I když jsme se někdy hodně hádali a nebyli jsme někdy tak úplně správný kolektiv, budete mi všichni moc chybět. Je to přece jen velký kus života, co jsme tu společně strávili a nedá se na něj jen tak zapomenout. Díky za možnost vás všechny poznat a doufám, že se všichni nebo alespoň většina třídy budeme v budoucnu dál scházet. (Klára Mikulášová)

Dopis pohádkové postavě

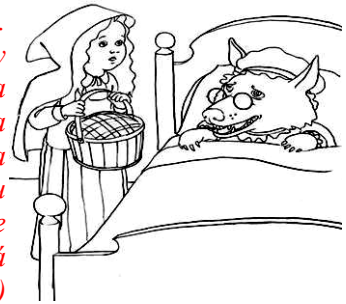
Milý Hurvínku!

Včera jsem měl narozeniny, a proto ti vlastně píšu. K narozeninám jsem si moc přál Tvou loutku. Hrozně rád se dívám na Tvá televizní vystoupení se Spejblem a Žerýkem. Vždycky se u toho velmi bavím. Na Tvé loutce se mi líbí velké oči a to, jak s nimi dovedeš kroutit.

Dostal jsem spoustu dárků, ze kterých jsem měl radost, ale tebe jsem bohužel nedostal. Byl jsem trochu zklamaný. Doufám, že Tě dostanu někdy jindy. Mým snem je zahrát si také loutkové divadlo.

Moc Tě zdravím. Honza (Jan Kovačík)

Milá Červená karkulko!

Nechápu, jak ses mohla nechat sníst od vlka. Ještě že máš toho myslivce!!! Z Tvé pohádky jsem se ale poučila. Jednou jsem totiž potkala vlka a ten mne pozval na čaj. Odmítla jsem a druhý den bylo v novinách, že chytili vlka Zabijáka. Tímto Ti děkuji. Ještě mám jednu otázku. Kde jsi koupila ten červený oblek? Je vážně moc hezký. Loučí se s Tebou Tvá obdivovatelka Eliška (Eliška Brabcová)

Milá Popelko,

četla jsem Tvůj příběh a vůbec nemohu pochopit, jak stíháš všechny úkoly, co Ti nařídí macecha. Doma mám skoro to samé. Byla bych ráda, kdybys mi poslala svůj denní rozpis. Moc by mi to pomohlo, vůbec nic totiž nestíhám.

S pozdravem Nikola Šopfová

Milý Bobku,

moc se mi líbí váš pohádkový seriál „Králíci z klobouku“. Měla bych k vám dvě prosby. Pořídila jsem si králíčka a byla bych moc ráda, kdybyste mi napsali, co máte jako králíci nejradši k jídlu. A pošlete mi, prosím, váš autogram? Předem děkuji. Vaše obdivovatelka Klára Dedková

ČEKÁNÍ NA PRÁZDNINY

Hurá, hurá, tralala, zábava nám začala.
Na vysvědčení čekáme,
učiteli za ně kytky dáváme.
Potom domů všichni spěcháme,
za čtyřky a pětky to pěkně zchytáme!!!
Doma uklidíme vše, co školu připomíná,
to se potom totiž lépe zapomíná.
Známky a úkoly hodíme za hlavu –
dva měsíce prázdnin jsou na tahu!!!
(Kristýna Rychtaříková)

Až budu o prázdninách doma sám,
čas si na své kamarády udělám.
Škola uběhla jako voda –
možná je to velká škoda!
(Lukáš Brožek)

*Škola nám už skončila,
horké léto začíná.
V rozhlasu hlásí slunečno,
na Sicílii je sopečno.
Lidé se těší k moři,
děti se bojí bouří.
(Kamila Kalodová)*

Prázdniny tu máme zas,
přišel onen letní čas.
Voda, slunce, kamarádi,
Léto je tu! To jsme rádi!
Prázdniny jsou zpestření
od školy a učení.

Až zas skončí, budem smutní,
do školy se vrátíme.
Ráno budík zazvoní nám
a zas tu jsou galeje.

Učitelé vítají nás
s otevřenou náručí,
letos na nás budou hodní – to vám každý zaručí!!!
(Tereza Országhová)

*Byl už poslední školní den.
Hurá! Jdeme ze školy ven!!!
Každý se už těší na prázdniny,
za vysvědčení dostanu laskominy.
Doufám, že bude léto slunečné,
grilování na zahradě bude výtečné.
Griluje se kuře – stehna, křídla!!!
To zase bude jídla!!!
Prázdniny, to je dobrá věc,
o škole není ani řeč!!!*

(Dominik Kroft)

*Tím, že zase skončí škola,
končí i má noční můra.
Dva měsíce nebudu muset řešit známky
a poslouchat kvůli nim výtky mojí mamky.
Z konce školy máme všichni radost,
dva měsíce nebudeme mít žádnou starost.
Dva sladké měsíce bez školy a kroužků,
po všedním kolotoči nestýská se mi ani trošku.
Na konci srpna však smutek nastane,
najde se někdo, kdo se mě před školou zastane?
Prázdniny utekly jako voda.
Ach jo, to je hodně velká škoda.*

Brzy bude vysvědčení

Jiří Žáček

Školáci a poškoláci, pozor na pětky!

S jedničkami člověk užije víc psiny.

Dny už tančí k létu jako baletky.

Na shledanou, školo! Hurá na prázdniny!

Stejná češtinářka jako každoročně práce vybrala,
mnoho, přemnoho času nad tím strávila…
A jaký že to človíček se u každé stránky Almanachu notně zapotil?
Škole již dávno odrostlý Hleďsebák – Kovařík Bohumil.